

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی مجلس در گفت‌وگو با «وطن‌امروز»:

FATF دیگر موضوعیت ندارد

صفحه ۲

شنبه ۲ تیر ۱۳۹۷ ■ ۹ شوال ۱۴۳۹ ■ ۲۳ ژوئن ۲۰۱۸ ■ سال دهم ■ شماره ۲۴۶۷ ■ صفحه ۱۶ ■ ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

توافق اعضای سازمان کشورهای صادرکننده نفت برافزایش یک میلیون بشکه‌ای تولید

قهر و آستی زنگنه در نشست اوپک

صفحه ۳

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.10 ■ No.2467 ■ Sat.Jun.23, 2018 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۹ سال و ۲۰۸ روز گذشت

تئیه‌های امروز

چگونه از گروه B جام جهانی صعود خواهیم کرد؟

در انتظار شب پرتغالی و معجزه ایرانی!

پیام هربر انقلاب به ملی پوشان: عالی بازی کردید؛ خدا قوت

صفحه ۱۴

نمایش تحقیر آمیز باران مسی مقابل کروات‌ها

آرزانتین سخته کرد!

صفحه ۱۴

گزارش «وطن‌امروز» درباره درنگ جنجال حضور پوپولر در تلویزیون و رفتار ناخ و غیر حرفه‌ای فردوسی پور در شب‌های شاد فوتبال

تمارش

روی آنتن زنده

صفحه ۱۴

نخستین تقابلی نظامی از تنش سوریه و نیروهای آمریکایی در نزدیکی ائتلاف

آغاز عملیات در شرق درعا

صفحه ۱۵

نکته میهمان

بازی واشنگتن با آتش

آنیس نقاش*

حمله ائتلاف تحت رهبری آمریکا به مواضع ارتش سوریه در «جبل‌الغراب» که حدود ۱۵۰ کیلومتری شرق پالمیرا در نزدیکی مرز مشترک با عراق قرار دارد، نوعی اعلام خطر به دمشق در راستای شروع عملیات پاکسازی جنوب سوریه ارزیابی می‌شود، چرا که اسرائیل اعلام کرده به هیچ‌وجه اجازه استقرار و حضور نیروهای سوریه در مسر خود را نمی‌دهد و به نوعی نشان داده که آنها از تمرکز محور مقاومت در مرزهای جنوبی سوریه عصبانی هستند. حملات آمریکا و تجاوزهای هوایی اسرائیل در سوریه نشان می‌دهد آنها به دنبال قطع ارتباط و عملیات‌های ارتش سوریه و تمرکز نیروها در مناطق شرقی (هم‌مرز با عراق) و جنوب سوریه هستند که این تحرکات را باید بسیار حائز اهمیت قلمداد کرد. آنچه از منظر منطق استراتژیک، متغیرهای میدانی و بر اساس واقعیت‌های جنگ باید اتفاق بیفتد، پاسخ محور مقاومت به این سناریوهای اسرائیل و آمریکا در مناطق مورد نظر است. ایالات متحده نباید در این پرونده و آن هم در مسائل مبارزه بومی با تروریسم دخالت می‌کرد و حالا که دامنه عملیات‌های هوایی شبانه علیه مواضع ارتش سوریه به سیر صعودی و علنی به خود گرفته است، محور مقاومت بهترین فرصت را برای پاسخگویی در برابر خود دارد. از این منظر ایالات متحده و اسرائیل طی روزهای آینده پاسخی از سوی محور مقاومت دریافت خواهند کرد.

در این بین انتقادهایی از سوی برخی محافل و رسانه‌ها به روسیه می‌شود اما باید بگویم در عرصه میدانی مسکو با دمشق هماهنگ عمل می‌کنند؛ تا جایی که هر دو طرف معتقدند ایالات متحده و اسرائیل بحث مذاکرات اخیر را به بن‌بست کشاندند و از همین روز تنها گزینه‌ای که باید به آن فکر کرد، ورود به عرصه میدانی برای تغییر اوضاع و احوال پرونده سوریه است. به عبارت دیگر کارشنک‌هایی که آمریکا، اسرائیل و هم‌پیمانان آنها در سوریه، آن هم در محور سیاسی و گفت‌وگوهای اخیر انجام دادند، باعث شده هیچ گزینه‌ای به غیر از به‌کارگیری عنصر نظامی برای دولت دمشق وجود نداشته باشد.

سند اثبات این ادعا را باید اظهارات اخیر سفیر روسیه در لبنان دانست، او رسماً چند روز قبل در بیروت اعلام کرد عدم همکاری و میل آمریکا.

ادامه در صفحه ۵

سیاست‌های غلط ارزی دولت همچنان تبعات دارد

همه می‌خواهند واردکننده شوند

رشد ۷۲۵ درصدی متقاضیان دریافت یا تمدید کارت بازرگانی

صفحه ۳

درخواستی دوستانه از مسؤولان دولتی

بگذارید ما هم روزنامه باشیم!

نگاه علی تجریشی: معضلات پایه‌های اقتصاد کشور،

آنقدر پیچیده و غامض نیست که تعویض دولت‌ها باعث شود تغییر ریل اساسی در جهت راهبردهای اقتصادی دستگاه اجرایی ایجاد شود. نفتی بودن، دولتی بودن و غیرمولد بودن (فشل بودن سازوکارهای حمایت از تولیدکننده)، به عنوان اساسی‌ترین دردهای اقتصاد کشور ما شناخته می‌شوند. حسن روحانی اما از ابتدای تبلیغات انتخاباتی‌اش در سال ۹۲ نسنخه‌ای انحرافی را پیش پای افکار عمومی گذاشت و با به حاشیه راندن دردهای اصلی اقتصاد ایران، ارتباط با کدخدا و محدود کردن صنعت هسته‌ای را به عنوان شاه‌کلید حل معضلات اقتصادی معرفی کرد. دولت و اصلاح‌طلبان هنوز هم اصرار دارند دولت احمدی‌نژاد ماشین اقتصاد را به دره برت کرده بود و آنها در حال آواربرداری از نتایج عملکرد فاجعه‌بار دولت او در حوزه اقتصاد هستند. اینجا اما تناقضی بنیادین وجود دارد. حسن روحانی در حالی با چنین مدعی بزرگی روزگار می‌گذراند که عملکرد دولتش در رفع معضل اصلی اقتصاد کشور فاجعه‌بار بوده است.

دولت نه توانسته در رفع وابستگی دولت از نفت قدمی بردارد- بلکه بارها به صندوق توسعه ملی هم چنگ انداخته- و نه توانسته قدم مهمی در راستای غیردولتی کردن اقتصاد بردارد؛ در این میان، چرخ تولید را هم از جا درآورده است! اقتصاد دومی‌نور کارخانه‌ها و کارگاه‌های تولیدی کشور در سال‌های گذشته، سخت‌تر شدن امر تولید و رونق بیش از پیش صنعت دلالی (!) در اقتصاد ایران، همه شواهد روشن چنین مدعیایی هستند. مدعی دولت در زمینه بازرگشت آرامش به اقتصاد هم، حالا در روزگار جولان حباب‌ها! شوخی تلخی بیش نیست! ردیف کردن این ناکامی‌ها از سوی نویسندگان برای چیست؟ آیا ما از این وضعیت خوشحالیم؟ هرگز! ما اگر از شخص حسن روحانی بیشتر از ناکامی دولت در راه انحرافی‌اش برای اصلاح اقتصاد ایران ناراحت نباشیم، حتما کمتر ناراحت نیستیم! بازخوانی این واقعیات اما برای این است که تیم اقتصادی دولت شاید بعد از ۵ سال به‌فهمد چه کسی اقتصاد ایران را دارد به سمت دره هدایت می‌کند و محض منافع ملی باید در نسخه‌هایش تجدیدنظر کند!

حسن روحانی و اصلاح‌طلبان طی ۵ سال گذشته در حالی مکرر بر این رویکرد به عنوان «کلید» حل معضلات اقتصادی کشور تکیه کرده‌اند که بخوبی می‌دانستند تاثیر تحریم‌ها بر اقتصاد ایران، حداکثر ۱۵ الی ۲۰ درصد است و معضلات اصلی اقتصاد ما در داخل است. تمرکز بیش از حد دولت بر نقشه‌های انحرافی اما باعث شد بر خورد کاریکاتوری با معضلات اصلی، جای مقابله جدی و میدانی با آنها را بگیرد. بر خورد دولت با فساد اقتصادی هم طی سال‌های گذشته به شعار منحصر ماند تا حالا بفهیم می‌توان با مدد آتش زدن بر سیم‌رغ (شاید!) شبانه سامانه ثبت سفارش خودرو را هک کرد(!) و ۵ هزار خودروی لوکس وارد کشور کرد! اصلاح‌طلبان طی سال‌های گذشته گوش فلک را کر کرده‌اند که در دولت قبل، تنها فساد و سقوط اقتصاد به تدریج تدریج تدریج، نه هیچ چیز دیگر.

به این سوال واضح اما پاسخ نمی‌دهند: چرا طبق نظرسنجی مرکز پژوهش‌های مجلس از ۲۶۱ تشکل اقتصادی، شاخص فساد اقتصادی در سال ۹۵ که نخستین سال اجرای برجام

عراقچی: برجام در آی‌سی‌یو است

اگر اروپا و دیگر امضاکنندگان برجام

می‌خواهند توافق هسته‌ای را حفظ کنند باید فداکاری بیشتری کنند

صفحه ۲

درس یوزها به زوج عادل – ظریف!

حسن رضایی

ایران اقتدر از این رفتار توهمین آمیز به خشم آمده که جلوی دوربین‌ها، روش برگزاری لیگ ملت‌های والیبال را احقانه خوانده است. از عادل فردوسی‌پور و میهمان شامگاه ۲۴ آذر ۹۴ مقابل دوربین ۹۰ اما هیچ صدایی در این زمینه شنیده نمی‌شود! گویا اینجا به قول مجری سیاسی کار ۹۰ لازم نیست چندین نفر عذرخواهی و استعفا کنند و همه چیز سر جایش است! همان جایی که باید باشد! در میانه سکوت محض وزارت امور خارجه اما این کولاب‌های اسپانیایی هم جلوی‌مان کم می‌آورد! ولو اینکه مثلاً بهترین تیم دنیا باشند! ما توانستیم آنها را تحت فشار قرار دهیم و هرگز لازم نشد گزارشگری که دوست دارد با دلار- به احتمال قوی- ۴۲۰۰ تومانی اسپانسر- و در واقع از جیب ملت- در این اوضاع اقتصادی، دست‌مزد کلان به کارلس پوپول بدهد، دقیقه ۱۰ بازی بگوید کاش بازی طهر شویم، تمام می‌شود! و چه خوب که گزارشگر بازی ما و گلوبازها، خود جواد خیابانی بود.

فردوسی‌پور بارها و بارها از تریبون عمومی که با پول ملت در اختیارش گذاشته شده تا یک برنامه ورزشی را روی آنتن ببرد، در جهت امیال و گرایش‌های سیاسی شخص خود استفاده کرده است. حالا اما «زمان» خوبی برای محک خوردن صدق مدعاهای سیاسی او و هم‌فکرانش است. بازی با اسپانیا نشان داد عادل با آنکه مثلاً از ته و توی فوتبال ما از خیلی‌ها باخبرتر است، چقدر به توانایی‌های جوانان همین فوتبال، بدبین است و از آن بی‌اطلاع، وقتی در بازی با مراکش می‌گوید کاش همین الان - دقیقه ۱۰ - بازی تمام می‌شد! به نظر این بدترین حرفی است که یک گزارشگر می‌تواند حین گزارش یک بازی ملی بر زبان بیاورد! به یاد بیاورید که عادل، آذر ماه ۹۴ بدون آنکه ککش بگذرد که ۹۰ مولا ورزشی است و خلاصه که ورزش را چه به سیاست مثلاً دوربینی را که بیت‌المال مردم برای فوتبال به او داده بود، به وزارت امور خارجه برد و جلوی محمدجواد ظریف کاشت! مصاحبه فردوسی‌پور با ظریف البته هرگز از تلویزیون پخش نشد، پس که غیر حرفه‌ای، بی‌بط، سپور تبلیغاتی و ناپذیرفتنی بود. حالا در میانه جام جهانی و در زمانی که فردوسی‌پور هنوز هم با همان زیاده‌خواهی‌های غیر حرفه‌ای، دوست دارد همه را اختیار او باشند- ولو مدیران ارشدش!- اما اتفاق تلخ دیگری رخ داده است که اتفاقاً ورزشی است و اتفاقاً بیش از هر چیز به مصاحبه محمدجواد ظریف با ۹۰ مرتبط است. میدان بازی اما این بار در فوتبال نیست که در والیبال است. خبر کوتاه است اما تلخ و گزنده پلیس آمریکا پیش از ورود ملی‌پوشان عزیز والیبال ما به خاک این کشور، در اقدامی تحقیرآمیز آنها را مورد بازجویی و انگشت‌نگاری قرار داده است. «کولاب‌کوچ» سرمربی

ادامه در صفحه ۵

مشکل پوپول هزینه یک میلیاردی بودنه موهایش شورش علیه تلویزیون

سیدعابدین نورالدینی

۱- کارلس پوپول اسپانیایی به بی‌بی‌سی فارسی گفته است به خاطر موهایم نگذاشتند وارد استودیوی ویژه برنامه جام جهانی فوتبال شبکه سوم سیما شوم. خوب! اینکه جوک است. البته اشتباه نکند؛ پوپول دروغ نگفته است، بلکه اینگونه به او گفته‌اند. چه کسائی این دروغ را به پوپول گفته‌اند؟ همان‌هایی که چهارشنبه بعدازظهر خبر قهر فردوسی‌پور را به سایت‌ها و کانال‌های خبری درز داده بودند تا شاید فشاری ایجاد شود و مدیران سازمان ناچار شوند از موضع خود عقب‌نشینی کنند. بعید نیست بعد از آنکه موضوع حضور پوپول در برنامه زنده منتفی شد، همین ورزشی‌نویس‌های سابق و ورزشی‌سازهای فعلی بوده‌اند که دوستان سابق‌شان در بی‌بی‌سی فارسی را به خط کرده باشند برنورد با پوپول مصاحبه بگیرند تا دروغی را که خودشان به خود پوپول داده‌اند منتشر کنند. خوب! پس ماجرا چه بود؟ ماجرا این است که صداسیما به دلیل هزینه‌های میهمانان خارجی، به تهیه‌کننده ویژه‌برنامه ۲۰۱۸ تصریح و تاکید کرد میهمان پرخرج خارجی به برنامه دعوت نکند. شاید گفته شود این هزینه‌ها از طریق اسپانسر تامین می‌شود اما نکته مهم این است که در نهایت اسپانسر رقم پرداختی به میهمانان خارجی را از رقم کل قرارداد کم می‌کند. بنابراین سازمان صداسیما با حضور میهمان خارجی مخالفت کرد. البته موضوع مصاحبه و برقراری ارتباط با کارشناسان خارجی از طریق اسکایپ پلامانغ بوده است. پس از دعوت سامی آنتونو در روز بازی ایران و مراکش، مدیریت سازمان صداسیما در ابتدا تصمیم به برخورد با تهیه‌کننده برنامه و ممانعت از حضور این بازیکن چشم‌پوشی کرد. ولی با تکرار این رفتار توسط مجری جنجالی و دعوت از کارلس پوپول، این بار مدیریت سازمان با این خلف وعده و بی‌اعتنایی مجری به سیاست‌های سازمان مقابله کرده و مانع حضور بازیکن اسپانیایی در ویژه‌برنامه جام جهانی

۲۰۱۸ شدند. اما هزینه دعوت کارلس پوپول چقدر بود؟ یک میلیارد تومان. همان چیزی که فردوسی‌پور نمی‌خواهد بگوید. اگر دقت کرده باشید مجری برنامه نیز تلاش فراوانی داشت دلیل ممانعت صداسیما از حضور پوپول را نگوید. او بهترین تیم دنیا، قهرمان جهان در سال ۲۰۱۰ و شویبه قدیمی و غیر حرفه‌ای یعنی «قهر» متوسل شده بود در نهایت با هشدار مدیران صداسیما به استودیوی بازرگشت اما چه بازگشت!

۲- آنچه عادل فردوسی‌پور در شب بازی ایران و اسپانیا انجام داد یک مرتبه بزرگ برای رسانه ملی است. تیم ملی فوتبال ایران مقابل اسپانیا، بهترین تیم دنیا، قهرمان جهان در سال ۲۰۱۰ و قهرمان جام ملت‌های اروپا در ۲ دوره متوالی در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۲ یک بازی درخشان و ستایش‌شده‌ای را به نمایش گذاشت. ایران نتیجه را به اسپانیا باخت اما بازی را نه! شاید اگر مهدی طارمی این پاس طلایی وحید امیری را دقیق‌تر می‌زد و لایق ماندگار وحید امیری به جرارد پیکه با یک ضربه تمام‌کننده تبدیل به گل می‌شد، نخستین شگفتی جام بیست‌ویکم با ضربه سر جوان بوشهری رقم می‌خورد، نه باخت ۳ بر صفر باران مسسی مقابل گروت‌های بی‌حاشیه. دنیا در دقایق پایانی بازی لرزش ساق‌های تیم یک میلیارد دلاری را دید تا مشخص شود این دولت نیست که ارزش یک ملت را مشخص می‌کند که اگر اینگونه بود ضعیف‌ترین تیم جام به دلار، قوی‌ترین تیم جام به آمریکا مورد بازجویی FBI قرار گرفت! برخی بازیکنان من‌مجبور شدند یکی به سوالات احقانه مأموران جواب بدهند و مثلاً بگویند از بین عکس تعدادی از اشخاص، کدام را می‌شناسند. پلیس آمریکا تیم ما را در اتاق کوچک امری مشاهده کرد! این حجم از تحقیر ملی سستارگان عزیز والیبال ما غیرقابل تحمل است و آدمی را می‌خواهد که هم از انفجار برساند. اوضاع در وزارت امور خارجه اما ظاهرآ آرام آرام است. مساله اما باز هم به همان گزارش بازی ایران- مراکش بازمی‌گردد. ما تا وقتی از حریف بترسیم، بازی که شروع نشده، آرزوی نواخته شدن سبوت پایان را داریم. غافل از اینکه گل ما تنها در دقایق آخر و اتفاقاً توسط بازیکن حریف به ثمر خواهد نشست! دولت و وزارت امور خارجه هم خوب است برای دفاع از منافع ملی، بازی تیم ملی فوتبال را الگو قرار دهند.

ادامه در صفحه ۵

در شبکه‌های اجتماعی

[@vatanemrooz](#)